

PROF. DR HAB. ZOFIA OSTRIHANSKA

25 listopada 2017 r. zmarła prof. dr hab. Zofia Ostrihanska, wybitna znawczyni problematyki resocjalizacji, nestorka polskiej kryminologii, długoletni wykładowca KUL, członek korespondent Wydziału Nauk Społecznych TN KUL.

Zofia Ostrihanska urodziła się 22 lutego 1926 r. w Toruniu. W 1938 r. ukończyła szkołę podstawową w Warszawie. W czasie wojny znalazła się we Lwowie, skąd została wywieziona do Związku Sowieckiego. Z ZSRS w 1942 r. wyjechała do Indii, gdzie w polskim obozie w Valivade koło Kolhapuru ukończyła szkołę średnią i zdała maturę. Do Polski powróciła w styczniu 1948 r., a w październiku rozpoczęła studia psychologii na Uniwersytecie Warszawskim. W 1952 r. uzyskała stopień magistra psychologii, a w 1956 r. magistra prawa w Studium Zaocznym UW. W 1965 r. obroniła rozprawę doktorską *Problematyka prognozy społecznej w odniesieniu do nieletnich recydywistów oraz wyniki badań nad prognozą dotyczącą 180 recydywistów w wieku 15-26 lat*, wyróżnioną I nagrodą w konkursie pisma „Państwo i Prawo”. Habilitowała się w 1977 r. w Instytucie Państwa i Prawa PAN na podstawie rozprawy *Wielokrotni recydywiści w świetle badań kryminologicznych i psychologicznych*, zyskując stopień doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie kryminologii. W 1992 r. otrzymała stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w 1993 r. tytuł naukowy profesora.

Od 1949 r. pracowała jako zawodowy kurator sądowy przy Sądzie dla nieletnich dla miasta stołecznego Warszawy, następnie w Oddziale Oświaty Dzielnicowej Rady Narodowej Warszawa Stare Miasto. Od 1955 r. była pracownikiem Zakładu Kryminologii w Instytucie Nauk Prawnych PAN, zajmując się zwłaszcza przestępczością i nieprzystosowaniem społecznym młodzieży. W 1985 r. została zatrudniona w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Na KUL pracowała do 30 czerwca 2000 r., kiedy przeszła na emeryturę.

Zainteresowania badawcze prof. Z. Ostrihanskiej koncentrowały się na problematyce nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży, przestępczości nieletnich oraz wiktymologii. Była autorką lub współautorką kilku książek, m.in.: *Problem nieprzystosowania społecznego młodzieży*, w: *Zagadnienia nieprzystosowania społecznego i przestępczości w Polsce*, red. J. Jasiński, Warszawa 1978; *Młociani sprawcy przestępstw o charakterze chuligańskim*, Warszawa 1982 (z B. Szamotą i D. Wójcik.); *Los uczniów nieprzystosowanych społecznie*, Lublin 1997; *Praca z indywidualnym przypadkiem w nadzorze rodzinnego kuratora sądowego*, Lublin 2000 (z A. Greczuszkin). Była też promotorką ponad sześćdziesięciu prac magisterskich i dwóch doktoratów oraz należała do komitetów redakcyjnych kilku czasopism, m.in. od 1998 r. była redaktorem naczelnym pisma „Archiwum Kryminologii”.

Była członkiem Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych PAN, Polskiego Towarzystwa Kryminologicznego im. prof. Stanisława Batawii, Polskiego Towarzystwa Psychologicznego i Towarzystwa Naukowego KUL. W 2000 r. za pracę *Wielokrotni recydywiści w świetle badań kryminologicznych i psychologicznych* otrzymała nagrodę sekretarza Wydziału I PAN.

Prof. Z. Ostrihanska została zapamiętana jako osoba nadzwyczaj życzliwa, której wiedza, rozum, spokój były zawsze przedmiotem powszechnego szacunku i podziwu. Była wzorem wierności zasadom i wartościom oraz twórczego i rzetelnego prowadzenia badań kryminologicznych. Swoją wiedzą, mądrością i doświadczeniem wspierała wiele pokoleń psychologów sądowych.

Zmarła 25 listopada 2017 w Piasecznie w Domu Seniora. 29 listopada po Mszy św. pogrzebowej w kościele NMP Wspomożenia Wiernych w Zalesiu Dolnym została pochowana na cmentarzu przy ul. Farbiarskiej w Pyrach.

*Na podstawie materiałów internetowych**
opracował Stanisław Sarek

* R. SKRZYNIARZ, *Odeszła prof. Zofia Ostrihanska*, http://www.kul.pl/odeszla-prof-zofia-ostrihanska,art_78021.html; TENŻE, *Zofia Ostrihanska*, http://www.kul.pl/files/229/z_ostrihanska.pdf; TENŻE, *Zofia Ostrihanska*, w: *Pedagogika na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. Historia i współczesność*, red. A. Rynio, R. Skrzyniarz, współpraca Ł. Badeńska, Lublin 2011, s. 57.